

**Sayın Divan,
Değerli meslektaşlarım,
Üniversitelerimizin saygıdeğer hocaları,
Sevgili konuklar,**

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesinin 38.Dönem genel kuruluna katılarak bizleri onurlandırdığınız, yalnız bırakmadığınız için hepinize çok teşekkür ediyor, yönetim kurulumuz adına hoş geldiniz diyorum.

Sözlerime bu dönem yitirdiğimiz değerli hocamız Yurdakul Ceyhun, İstanbul Şubemizin unutulmaz başkanlarından Yüksel Birdal, Onursal Başkanımız Ahmet Altay Varol, Gökçen Çapkıncı, Mehmet Naci Temeltaş ve adını sayamadığım odamızın değerlerini anarak ve mücadelelerini sürdürme sözü vererek başlamak istiyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bu ülkenin umudu olan, daha yaşanılabilir bir ülke ve demokrasi isterken katledilen umudun çocukları Ali İsmail, Ahmet, Medeni, Mehmet, Ethem, Abdullah ve Ferit'in sahnemizden bizlere gülümsüyor. Bu genel kurula onları anmadan başlamak bize zul olurdu. Onların nezdinde demokrasi mücadelesinde yitirdiğimiz tüm değerlerimizi selamlıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyorum.

Değerli Üyelerimiz,

İki yıldır sizlerin onayı ve desteğiyle, her aşamada yanımızda gördüğümüz dayanışmanızla şubemizin yöneticiliğini yapıyoruz. Bu iki yıllık süreç, gerek ülke gündemi, gerekse de meslek alanımız ve odalarımız açısından oldukça yoğun, meşakkatli ama bir o kadar da güzel, mücadele dolu ve umut vericiydi.

Geçtiğimiz dönem meslek alanımızdaki çalışmaları yürütmeye, anayasanın bizlere vermiş olduğu görev olan kamu yararını gözetmeye, mühendislik alanlarını düzenlemeye ve meslektaşlarımızın özlük haklarına yönelik çalışmalar yürütmeye çabalarken, ne yazık ki bir dizi baskı, yasal düzenleme ve sınırlamalar ile karşılaştık. Ve ne yazık ki, enerjimizin büyük kısmını odalarımızın varlığını ve yetkilerini koruyabilmek için harcamak zorunda kaldık.

İktidar yangından mal kaçırırcasına, yıllardır yapamadıklarını devlet denetleme raporları, kanun hükmünde kararnameler, genelgeler, gece yarısı çıkarılan düzenlemeler ile yapmaya çalıştı.

Odalarımızın toplantı salonlarında dinleme cihazları çıktı. Yasa dışı yayınlar basıyormuşuz gibi odalarımıza baskınlar gerçekleştirildi ama hiçbir şey bulamadılar. Yeni YÖK tasarısı ile öğretim görevlilerinin oda yönetimlerinde görevli oldukları sürece ücretsiz izinli sayılmaları öngörülerek, odalarımız ile üniversitelerin bağlantısı kesilmeye çalışılıyor. Yönetmelik ve yasalarda yapılan değişiklikler ile odalarımızın asli görevi olan üyelerinin sicillerini tutma

görevleri ellerinden alınmaya mühendislik alanı denetimsiz hale getirilmeye çalışıldı. Geçen dönem yaptığımız denetimlerde onlarca sahte mühendis diplomasını tespit etmemiz, mesleki denetimin ne kadar önemli olduğunu, mühendislerin mesleki çıkarlarını ancak odalarının koruyabileceğini gözler önüne sermişken; odaların üyelerinden aldığı gücü etkisizleştirmek, oda-üye ilişkisini koparmak ve TMMOB'un hoşlarına gitmeyen denetimlerini engellemek üzere bu yola giriştiler.

Kendilerini ne kadar "denetledikleri" 17 Aralık'tan bu yana iyice gözler önüne serilmişken, ne tesadüf ki yolsuzlukların ortaya saçıldığı aynı gün, odalarımızın idari ve mali denetimini tüm yaşananların göbeğindeki Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na bağlamak istediler. Bizler denetlenmekten korkmuyoruz; mali olarak üyelerimizin aidatlarından ve kamusal denetimlerden başka geliri olmayan odalarımızın veremeyeceği hesap yoktur. Odalarımızın her türlü işleyişi üyelerinin denetimine açıktır ve EMO'nun tüm kararları kamuoyu ile paylaşılmaktadır. Yalnız bizi denetleme yetkisi sadece ve sadece gücümüzü aldığımız örgütlülüğümüz ve üyelerimize aittir. Denetlenmesi gereken bir mecra varsa o da yolsuzlukları ortaya çıkannlardır.

İktidarın ve sermayenin bu dönem neden bu kadar TMMOB'u hedef aldıklarını anlamak için yolsuzlukların nerelerden çıktığına, TMMOB ve Odaları'nın geçmişte ve günümüzde açmış oldukları davalara, engel olduğu rant projelerine bakmak yeterli olacaktır.

Yıllarca "politika" yapmakla suçlanan odalarımızın aslında bu halkın, emekçilerin ceplerinden alınan vergilerin ayakkabı kutularının içine konulmak için değil, halkın ve kamunun yararına kullanılmak için olduğunu savunmuştur. Kamunun yararına olan budur ve bu sorumluluk odaları yöneten bizlerin aynı zamanda anayasal görevidir. Bu sorumlulukla, bir kere daha ilan ediyoruz ki, tüm baskı ve yıldırma politikalarına rağmen odalarımız aklın ve bilimin ışığında çalışmaya yürütmeye, mühendisliğin onurunu savunmak, kamu yararı gözeterek halkımızın çıkarlarını korumak için kullanmaya devam edecektir.

Değerli Meslektaşlarım,

Enerji alanında ülkemiz plansız enerji politikalarının, uluslararası tekellerin ve özel şirketlerin insafına terk edildi. Otomatik fiyatlandırma, dağıtım şirketlerinin özelleştirilmesi, doğalgaz anlaşmalarının ve yüzde 70 düzeyindeki dışa bağımlılığın sürdürülmesi; ve daha birçok nedenden dolayı, elektriğin "yeterli, kaliteli, kesintisiz, ucuz ve çevreyle uyumlu bir biçimde kullanıma sunulması" savlarıyla yürürlüğe konulan Elektrik Piyasası Yasası'nın öngördüğü piyasa sistemi giderek derinleştirilmektedir. Ülkemizde son 20 yıldır sürdürülen piyasalaşma sürecinin elektrik alanında yarattığı sonuca baktığımızda, iddialarla derin çelişkiler oluşturan bir manzara ile karşı karşıya olduğumuz görülür. Son iki yıldır kendini hissettiren ve giderek artış gösteren "elektrik arz güvenliği" ve "fahiş fiyat uygulaması" sorunları bu sürecin ürünüdür.

Özelleştirme uygulamalarının ilk sonuçları plansızlıktan doğan elektrik kesintileri, arz güvenliğinin bıçak sırtında yürütülmesi, elektrik faturalarına yansıyan ve son 8 yılda yüzde 100'leri aşan zamlar oldu. Özelleştirmeci AKP iktidarı bununla da yetinmeyerek, fatura hesaplamaları üzerinde yaptığı yeni düzenlemelerle dağıtım şirketleri lehine ve bedeli biz tüketicilerin cebinden çıkacak yeni uygulamalara başladı. Son günlerde yaşanan elektrik kesintileri ve kazaları bu alanda yeterli yatırımların yapılmadığını gözler önüne sermektedir. Elektriği kesildiği için mum ışığında yaşamaya çalışan, yangınlara kurban giden vatandaşlarımızın vebali bu uygulamaları gerçekleştiren iktidarındır.

Bugün TÜİK'in rakamlarına göre 65 milyar dolar olan cari açığımızın 55 milyarlık dolarlık kısmı enerji ithalatından kaynaklanmaktadır. Bir ülkenin bağımsızlığının ve istikrarının en önemli göstergelerinden biri olan cari açığın bu denli bir boyuta ulaşması çok tehlikeli bir gelişmedir. Bu gelişmenin en önemli nedenlerinin başında enerji politikaları gelmektedir. İnşaat sektörüne dayalı bir ekonomi büyümenin ve enerji yoğun (eski teknoloji) temelli bir üretim politikasının ülkemizin ve gelecek kuşakların boynuna yüklediği bu ağır borç batağı çok vahim bir durumdur. Oysa planlı, ülkemizin birincil kaynaklarına dayalı ve enerji verimliliğini ön planda tutan merkezi bir enerji politikası ile bu ağır bağımlılık durumundan kurtulmanın mümkün olduğu enerji uzmanları tarafından bilinmekte ve bağımsız bütün platformlarda dile getirilmektedir.

Değerli arkadaşlar,

Kapatılan EİEİ'ni verilerine göre sadece enerji verimliliği ve tasarrufu ile yüzde 20'ler düzeyinde enerji tüketiminin azaltılması söz konusu iken, Enerji ve Tabi kaynakları Bakanlığı'nın yürüttüğü etkisiz ve sorumluluğu kullanıcılara yüklemeyi tercih eden tasarruf kampanyaları havanda su dövmek tarzında yürütülmektedir.

Gerek sanayi gerekse ferdi elektrik kullanıcıları tasarruf konusunda sözel düzeyde teşvik edilmekte ancak bu tasarrufun gerçekleştirilmesi için gereken ekonomik kaynak konusunda destek verilmemektedir.

Dünyanın birçok ülkesinde gerek sanayide enerji yoğun olmayan teknolojilerin kullanılması gerekse kişisel kullanımlarda enerji tasarruflu eşyaların kullanımı konusunda vatandaşlara ciddi destek ve hibe uygulamaları yapılırken, bizim ülkemizdeki kampanyalar sadece bilgilendirme düzeyinde kalmakta ve gerekli teşvik sağlanmamakta, enerji hanım, enver gibi halkımız ile dalga geçen kampanyalar ile geçiştirilmektedir.

Çok yüksek oranlara ulaşan kayıp elektrik, gerekli yatırım ve modernleştirme yapılarak önlenebilecekken, bu alanda yatırımlar yapılmamakta ve kullanıcının faturasına yansıtılma yoluna gidilmemektedir. Keza yeni ve yenilenebilir enerji üretiminin teşviki, doğalgaz kullanımına yönlendirme politikalarına göre çok düşük düzeyde gerçekleşmekte ve doğalgaz faturamız her geçen gün artmaktadır. Yeni ve yenilenebilir enerji üretim teknolojileri konusunda ulusal düzeyde araştırma ve geliştirme çalışmaları yetersiz olduğu

için bu alandaki gelişmeler de kurulum düzeyinde yeni bir bağımlılık ilişkisi halinde sürmektedir.

Hidroelektrik santraller konusu enerji politikamızın başka bir kanayan yarasıdır. Ülkemizin bütün akarsu kaynakları 2000'lere ulaşan lisanslarla ve 10 MW altında kapasiteli mikro HES'lere verilmiş, hepimizin ortak kaynağı olan sularımız tam bir ticari meta haline getirilmiştir.

Yaklaşık dörtte biri yapılmış ya da yapım aşamasında olan bu mikro HES'lerin tamamının yapıldığı durumda suyun toprağa değemediği, bu suyu kullanan vatandaşlarımızın gerek tarım gerekse hayvancılık anlamında tam bir açmaza sürükleneceği herkes tarafından açıklanmaktadır. Bir önceki Çevre ve Şehircilik Bakanın da 10 MW altındaki HES'lerin yararlı olmayacağı konusundaki demeçleri bulunmasına karşın ülkemizin birçok bölgesinde bu çalışmalar sürdürülmektedir. Vatandaşlarımızın yaşadığı mağduriyeti kendisini dozerlerin önüne atan ve yargılanan 17 yaşındaki Leyla'nın mücadelesinde görmekteyiz. Odamız doğal ve kültürel zenginliklerimizi yok eden mikro HES'lere dair yaptığı inceleme ile bu durumu yerinde tespit etmiş ve bu konuda bir rapor yayınlamıştır.

Ülkemizin ve halkımızın bir diğer kanayan yarası da nükleer santrallerdir. Çernobil ve en son 2011 yılındaki Fukuşima nükleer faciaları göstermiştir ki, nükleer teknolojinin güvenlik sorunları sadece yapıldığı yer için değil büyük bir alanda yaşamsal risk taşımaktadır ve ortaya çıkan kirlilik yüzyıllar boyu devam etmektedir. Odamızın ve Şubemizin sekretaryasını sürdürdüğü Nükleer Karşıtı Platform çalışmalarının, ciddi bir kamuoyu desteği ile devam etmesine, yaygın ve kitlesel bir karşı duruş olmasına karşın, ülkemiz yönetenleri tarafından nükleer macerada ısrar edilmekte, insanlarımızın, doğamızın yaşamı büyük bir tehlikeye sürüklenmektedir. NKP çalışmalarının detayını NKP sekreterimiz Nurcan Bircan Yayla sizlere sunacaktır.

Değerli Arkadaşlar,

Mühendisler ülkedeki tüm emekçiler gibi uygulanan ekonomik politikalardan etkilenmekte ve gün geçtikçe daha da zorlaşan yaşam şartlarıyla mücadele etmeye çalışmaktadır. İşsizliği ötelemek ve özel eğitim sektörünü zenginleştirmek için sorumsuzca açılan çok sayıda üniversiteden her yıl 12000'i aşkın elektrik, elektronik, kontrol, haberleşme ve biyomedikal mühendisi mezun olmaktadır. Mühendis işsizliği gün geçtikçe artmakta, mühendisler kendi meslek alanları dışında çalışmak mecburiyetinde kalmaktadır.

Dışarıdaki işsizler ordusunun gösteren işverenler ücretli çalışan mühendisleri fazla mesaisiz, sendikasız, uzun çalışma saatlerine mahkum şekilde çalıştırmak istemektedir. SGK primlerinin gerçek ücret üzerinden değil, daha düşük miktarlarda ödenmesi ve fazla mesai ücretlerinin gasp edilmesi tüm emekçilerin olduğu gibi mühendislerin de yüz yüze kaldıkları önemli sorunlardan biridir. Bu alanda ücretli çalışan üyelerimizin yaşamlarının ve geleceklerinin güvenceye kavuşturulması doğrultusunda yaptığımız çalışmalar durmaksızın sürecektir.

Çıkarılmak istenen Teknik Müşavirlik Yasası ve bir dizi düzenlemeler ile serbest çalışan meslektaşlarımızın yetkileri uluslararası sermaye şirketlerine devredilmek istenmekte; SMM üyelerimiz bu şirketlerde ücretli çalışanlar haline getirilmeye çalışılmaktadır.

Kadın meslektaşlarımız, “askerliğini yapmış mühendis” aranıyor ilanlarının aralarında iş bulmaya çalışmakta, cinsiyet ayrımcılığına maruz kalmakta ve daha bir dizi sorun yaşamaktadır.

Yönetim Kurulumuz, görev yaptığı sürede bir yandan bu sorunlara dair çalışmalar yaparken öte yandan, mesleğimizin gelişmesine yönelik, elektrik, elektronik, kontrol, haberleşme ve biyomedikal mühendislerinin örgütü olduğunun bilinciyle hareket etmeye çalıştı.

Mesleki disiplinler arasında ayırım gözetmeksizin, tüm üyelerimizin mesleki özlük ve toplumsal taleplerinin savunmaya, üyelerimizin bilgi birikiminin geliştirilmeye, bilimin ve mühendislik uygulamalarının toplum yararına kullanılmasına çabaladık.

Üye çıkarlarının korunması, üyelerimiz arasında dayanışmanın sağlanması gibi birçok görevi yerine getirme sorumluluğuyla çalıştık.

Sevgili Üyelerimiz,

İki yıllık süreç içerisinde ayrıntılarını şube başkan yardımcımız Nur Güleç'in sunacağı üzere bir çalışma programı uyguladık. Üyelerimizin örgütlenmesi için, Odamızın güçlendirilmesi için bir dizi çalışmalar yaptık. Danışma kurulları yanında, yeni üyelerimizle toplantılar gerçekleştirdik. Kimi işyerlerinde çalışan üyelerimizi bir araya getirdik. Üniversitelerde okuyan son sınıf öğrencilerine yönelik Mesleğe Hazırlık kursları düzenledik. Yine son sınıfta okuyan lisans öğrencileri için Bitirme Proje Ödülleri gerçekleştirdik. Genel üye toplantıları, forumlar yaptık. Üniversiteler ile işbirliğimizi geliştirerek sürdürdük. EMO-GENÇ çalışmalarını yeniden canlandırmak için elimizden geldiğince çabaladık. Odamızın verdiği görev ile mesleğimizin çınarlarının anı ve görüşlerini derlemeye, ve genç kuşaklara aktarmaya giriştik.

Meslek alanımıza yönelik bir onlarca paneller, etkinlikler, seminerler düzenlemeye çalıştık. Bunların en önemlileri ATEX ve Elektromanyetik Alanların Halk Sağlığı Üzerine Etkileri konulu bizim kısaca EMANET dediğimiz 2. sempozyumdur. EMANET sempozyumuna konunun uzmanlarını ve akademisyenlerin katılımını sağlamak yanında baz istasyonlar konusunda şikayetçi olan halk temsilcilerini çağırdık. 500 tane ilkökul öğrencisini bu sempozyuma davet ederek onları elektromanyetik alanlar konusunda ve cep telefonu kullanımı konusunda bilgilendirmeye giriştik.

MİSEM kapsamında yürüttüğümüz eğitimleri sürdürmeye devam ettik ve iki yılda 1704 üyemizin bu eğitimlere katıldı. MİSEM eğitimleri dışında yaptığımız ücretsiz teknik seminerlerimize 1417 üyemiz katıldı ve ilgilendiği konularda uzmanından bilgi edindi.

Üyelerimizin yaşam koşullarını iyileştirmek, meslek standartlarımızı daha yukarıya taşımak için çaba sarf ettik. Mühendis asgari ücreti çalışmasını hayata geçirmek için ilk adımları attık. Sosyal etkinlikler ve söyleşiler ile mesleğimizin duayenlerinin ve kültür-sanat alanının aydınlarının birikimlerini sizlere sunmaları için olanak yaratmaya çalıştık.

Şube bültenimizi daha renkli, daha etkin bir hale getirdik. Gerek teknik yazıların, gerekse de oda çalışmalarımızın yer aldığı bültenimiz, sosyal alandaki yazınları ile de beğeni topladı.

SMM üyelerimizi uluslararası sermaye şirketlerinde ücretli çalışanlar haline getirmek isteyen yasal düzenlemelere karşı çıktık. Kadın üyelerimizin iş yaşamında karşılaştıkları ayrımcılığa, mobbinge karşı sesi olmaya; fazla mesaisiz, sendikasız, uzun çalışma sürelerinden odaya gelebilecek zamanları dahi olmayan ücretli çalışan meslektaşlarımızın haklarını savunmaya çalıştık.

Kimi zaman iktidarın saldırıları karşısında gücümüzü ve bağımsızlığımızı koruyabilmek için hem mali olarak hem de iradi olarak sizlere başvurduk. Hak gasplarına, enerji alanındaki yağmaya karşı sizleri alanlara çağırdık. Sonuçta şunu gördük ki, doğru işler yaptığımızda, meslek alanımıza sahip çıktığımızda, haklı ve meşru talepler ekseninde mücadele yürüttüğümüzde siz sevgili üyelerimizin desteği ve yüreği hep yanımızda oldu.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz yılın en güzel günleri Haziran günleri idi. Ülkemizin dört bir yanında, Cumhuriyet tarihinin en direngen, en yaratıcı, en mücadeleci, en renkli ve en güler yüzlü direnişine tanık olduk. Her birimiz açısından bilincimizi tazelediğimiz, umudumuzu yenilediğimiz, mücadelemizi daha da sahiplendiğimiz bir süreç yaşadık. Toplumun her kesiminden insanlar kol kola ranta, yağmaya, yok sayılmaya, her neden şikayet ediyorsa ona karşı mücadeleye etmek için sokaklara çıktılar. “Gezi ruhu” diye tabir edilen, mücadelenin, dayanışmanın, direnmenin, hoşgörünün ruhu bu ülke topraklarının tümüne yayıldı.

Gezi Direnişi, özgürlüklerin kısıtlandığı, kamusal yaşantının daraltıldığı, sosyal yaşamın muhafazakar bir cendereye sıkıştırıldığı, demokrasiye özgürlüğe, söz söyleme hürriyetine sahip çıkmanın şiddetle bastırılmaya çalışıldığı bir dönemde ortaya çıktı.

Gezi direnişi kadınların özgürlüklerinin yok edildiği, çocuklarımızın 4+4+4 eğitim sistemiyle bizden çalınmaya çalışıldığı, devletin Uludere’de 34 vatandaşı katlettiği ve özür dileme gereksinimi duymadığı bir süreçte ortaya çıktı.

Gezi direnişi, yüzlerce gazetecinin tutuklandığı, uzun tutukluluk ve yargılama süreçleriyle ülkenin adeta bir hapisaneyeye çevrildiği, alevilerin, kürtlerin, LGBT bireylerin haklarının yok sayıldığı, her yıl 1000’i aşkın işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği, AKP’nin savaş çığırtkanlığının sonucu Reyhanlı’da 51 vatandaşımızı kaybettiğimiz bir süreçte ortaya çıktı.

Gezi direnişi; bu ülke kaynaklarının talan edildiği, ne giyeceğimize, ne içeceğimize, kaç çocuk yapacağımıza karıştırıldığı, gece yarısı baskını ile Gezi parkında ağaçların kesildiği, 3.

Köprü yapımı için Kuzey Ormanları'nın, İstanbul'un akciğerinin katledildiği, parklarımızın yok edildiği NEFESSİZ BIRAKILMAYA ÇALIŞILDIĞIMIZ GÜNLER TÜRKİYESİ'NDE BİZİM MECBURİYETİMİZDİ. Bıçağın kemiğe dayandığı yendi.

Bu ülke halkları iktidara ve başbakana yeter artık beni aşağılayamazsın, yaşam tarzıma karışamazsın, bana ayyaş, çapulcu, ayak takımı diyemezsin dedi.

Bu direnişte bizleri en mutlu eden şey ise, yıllardır söylediklerimizin toplum tarafından kulak arkası edilmediğini, TMMOB'un halkımız için ne anlam ifade ettiğini bir kez daha görmek oldu. İmar Yasasındaki değişikliğe ve yöneticilerimizin gözüne alınmasına karşı "DİREN TMMOB" diyerek sokaklara çıkan on binler, yürüdüğümüz yolun verdiğimiz mücadelenin ne kadar doğru bir eksende olduğunu bize gösterdi ve cesaret verdi. Bileşeni olduğumuz Taksim Dayanışması'nın çağrılarına yanıt verdik ve rant, yağmaya, talana karşı sessiz kalmadık. TMMOB yöneticileri ve Taksim Dayanışması üyeleri bu süreçte kamusal çıkarları savunarak, rant, yağmaya talana dur diyerek eylemlerde yer aldılar. Toplum ve halkı bilgilendirdiler. Bugün de kamusal sorumluluklarımızı yerine getirdiğimiz, kamunun çıkarını savunduğumuz için yargılanmak istiyoruz.

Şunu belirtmemiz gerekiyor; onlarca insan yaralanmışken, gözlerini kaybetmişken, 7 gencimiz yaşamını yitirmişken bizlere yargılamalar ile geri adım attıracaklarını düşünenler yanılıyorlar, hiçbirimizin hayatı canına kastettiğimiz gençlerinkinden daha kıymetli, daha dokunulmaz değil. Tüm yıldırma politikalarına, baskılara, açılan davalara karşı eşitlik, kardeşlik ve barış için mücadele etmeye toplumun bizden beklentileri çizgisinde mücadele etmeye devam edeceğiz.

Değerli üyelerimiz,

17 Aralık'ta Türkiye'nin en büyük yolsuzluk operasyonu, AKP'li bakanların, bakan oğullarının, iş adamlarının hırsızlıkları, yolsuzlukları ortalığa saçıldı. Operasyon AKP-Cemaat kavgası ekseninde derinleşiyor/derinleştiriliyor. 11 yıldır birlikte çaldıklarını, birlikte sömürdüklerini, birlikte saldırdıklarını, birlikte katlettiklerini biliyoruz. Ayakkabı kutularında milyonları saklayanlar serbest bırakılırken; kamusal çıkarları savunan yöneticilerimiz, yolsuzlukları, yağmaları ortalığa saçılanların şikayetiyle örgüt kurmakla suçlanıyor, yargılanmak isteniyor.

Buradan mevcut yönetimimize muhalefet olan gruplar içinde yer alan üyelerimize seslenmek istiyorum. Sayın meslektaşlarım, farklı inançlara, farklı görüşlere, farklı ideolojilere sahip olabiliriz. Etrafımızda olup biten olaylara karşı aynı hassasiyeti gösteremeyip aynı tepkileri veremeyebiliriz. Ama hepimizin aldığı bir eğitim, mesleki sorumluluk var. Mühendislik eğitimi, aklın ve bilimin hepimize öğrettiği ortak bilgiler var. İçinde yaşadığımız ülkeye ve topluma karşı ortak sorumluluklarımız var. Bunlara sahip çıkmak zorundayız. Odalarımızın bağımsızlığının korunması hepimizin özenle üzerine titrememiz gereken bir konudur. Çünkü çalışmalarını mühendislik etiğiyle sürdüren odalarımız, özünde birer siyasi yapılanma olan bakanlıkların vesayeti altına sokulursa,

Ülkemiz ve kentimiz üzerinde uygulamaya sokulan bütün projelerin bağımsız, bilimsel bir denetiminin yapılması imkansız hale gelir. Meslek odalarının bağımsızlığı, mesleki denetim yapabilme gücü hepimizin yegane sigortasıdır. Aklımızın ve vicdanımızın sesini aktüel siyasetin gündelik çıkarları için göz ardı etmemeliyiz. Başka bir ülkemiz yok, başka bir İstanbulumuz yok. İstanbul leğinde konuşursak; bugün içinde yaşadığımız şehir, nüfusu 15 milyona dayanmış, şehircilik açısından birçok kronik sorunu olan, kimi zaman yaşanması çok güç bir şehir. Bu tarihsel ve kültürel kentimiz, mahalle kültürünü kaybetmiş, alanlarını betona teslim etmiş, esnafını AVM'lere kurban vermiş, boğazını tankerlere ve köprülere feda etmiş, yeşil alanları her geçen gün otobanlara, taş ocaklarına, yapılaşmaya açılan, insanlarımızın, yaşlılarımızın, çocuklarımızın nefes alanları daralmış bir kentle karşı karşıyayız. Kentsel dönüşüm uygulamaları adı altında mahalle dokumuz her geçen gün yerini tek tip gettolara dönüşüyor, sermaye çevrelerinin rant hırsı tarihi ve kültürel dokumuzu parça parça yok ediyor.

AKP hkmetinin ilan ettiğı “ılgın Projeler” bu gidişini daha artıracak, İstanbul'un nüfusuna yeni milyonlar ekleyecek, altyapı tesisleri ve trafik açısından içinden çıkılmaz bir karmaşaya neden olacak kısa vadeli siyasi projeler olmaktan öte geçmiyor. Önümüzdeki yıllarda AKP hkmeti gitse bile bu topraklar üzerinde yaşayacak olanlar bizleriz, bizim ocuklarımız. Ve biz mühendislik eğıtimi almış insanların bu gidişat karşısında aklımızın ve vicdanımızın sesiyle, bilimin veriyle hareket etmemiz kaçınılmaz bir sorumluluk değıl midir? Daha yeşil, daha temiz, daha yaşanabilir bir ülke ve İstanbul istemek, bunun için çaba göstermek niçin çetecilik olsun. Akılcı olan, bilimsel olan, vicdani olan bu değıl midir? Gelecek yaşamlarımızın güncel siyasi çıkarlara feda edilmesi, Başbakanın söylediğı gibi 'yol için gerekirse cami yıkılması', bütün tarihsel dokumuzun, mahalle kültürümüzün küçük bir sermaye grubunun çıkarlarına sunulması ne kadar insani, ne kadar vicdanidir? Aynı görüşleri paylaştırmıyor olabilir, aynı inancı benimsemiyor olabiliriz, ama aynı kentte, aynı ülkede yaşıyor ve aynı havayı soluyoruz. Atalarımız bu topraklarda yatıyor, çocuklarımız bu topraklara doğıyor. Aynı trafik ilesini çekiyoruz. Aynı yoksunlukları yaşıyoruz. Bu insani ve genel sorunlar karşısında aldığımız bilimsel eğıtimin de bir gereğı olarak geleceğimize sahip çıkma noktasında, mühendislik etiğı noktasında kutuplaşmak ne derece doğırudur. Mesleki alanda birbirimizin yüzüne bakabilmek için, evlerimizde çocuklarımızın yüzüne rahatlıkla bakabilmemiz için aklın ve vicdanımız sesine kulak vermeliyiz. Başka bir Türkiye yok, Başka bir İstanbul yok çünkü...

Değıerli yelerimiz,

Bu yıl Odamızın kuruluşunun 60. yıl dönümü. Elektrik Mühendisleri Odası'nın 60 yıllık serüvenine bakıldığında meslek odamızın, mühendislik alanının düzenlenmesi ve ülke kaynaklarının kamu ve halk yararına kullanılması için vermiş olduğı müthiş çaba tarihsel bir örnek durumundadır.

Bizler bu koca mirasın son dönem temsilcileriyiz, elbette eksikliklerimiz, hatalarımız, yaptıklarımız/yapamadıklarımız var. Elbette daha çok gidilecek yolumuz, ulaşılabilecek

meslektaşlarımız, düzenlenecek etkinliklerimiz mesleğimiz için yapmamız gereken çalışmalar var. Ama eminiz ki; 60 yıldır binlerce üyesi, yüzlerce yöneticisiyle birlikte, büyük emek ve özveriyle, ağır bedeller ödeyerek bugünlere taşınan örgütlerimiz her koşul ve şartta, sonsuz inançla ve azimle çalışmaya devam edecektir. Önümüzdeki dönem göreve gelecek yönetim kurulumuzun daha büyük inanç ve daha büyük birikimle çalışmalarını sürdüreceğine inancımız sonsuzdur. Çünkü 60 yıllık süreçte biriken deneyimiyle, kadroları ve köklü tarihiyle EMO, onlarca hükümetin değişmesine rağmen dimdik ayaktaadır.

Bu 2 yıllık süreçte büyük özverilerle çalışan şubemiz emekçilerine, komisyonlarımızda kurullarımızda görev alan tüm meslektaşlarımıza teşekkür ediyorum.

Gezi bize çok şey öğretti dedik, birliğin ve kolektif bir tarz ile mücadele etmenin, yeninin ve yeniden öğrenmenin kıymetini anladık. Farklılıklarımıza rağmen bir arada yürümenin önemini ve güzelliğini bir kere daha kavradık. 39. Olağan Genel Kurulumuzu gerçekleştirirken Gezinin bize çizdiği bu rotada ilerlemek ve bu bayrağı göreve gelecek arkadaşlara devretmek amacındayız. .Siz sevgili üyelerimizden de dileğimiz; bu güzel, umut dolu yolculukta, bizlerle omuz omuza aynı rüyanın yolcuları olmanızdır.

Emeğimize, mesleğimize, örgütümüze ülkemize sahip çıkmak için sizleri meslek odamıza sahip çıkmaya, hep birlikte daha güzel günlerin şarkısını söylemeye çağırıyoruz. Geziden beri söylüyoruz, görülüyor ki daha çok yineleyeceğiz...

Bu daha başlangıç MÜCADELEYE DEVAM...